

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2023 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Jarząbek

Protokolant: Magdalena Adamska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 maja 2023 r. w Warszawie
sprawy E. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania E. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 21 maja 2021r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1006/21

UZASADNIENIE

E. T. w dniu 24 czerwca 2021 r. złożyła za pośrednictwem organu rentowego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 21 maja 2021r. znak: (...), w przedmiocie przeliczenia emerytury i wniosła o zmianę decyzji poprzez przeliczenie świadczenia z właściwą kwotą bazową.

W uzasadnieniu swojego odwołania ubezpieczona wskazała, że w okresie od dnia 1 marca 2004 r. do dnia 24 lutego 2006 r., tj. do dnia ukończenia 55 lat (wcześniejszego wieku emerytalnego) pobierała świadczenie przedemerytalne. W celu ustalenia wysokości emerytury, niezbędnej do ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego, organ rentowy przyjął kwotę bazową w wysokości 1 829,24 zł. Tę samą kwotę bazową przyjęto także przy wyliczeniu wysokości świadczenia emerytalnego, co według ubezpieczonej stanowiło błąd ze strony organu rentowego, gdyż powinien uwzględnić kwotę bazową na dzień wydania decyzji, tj. 3 marca 2006 r., nie zaś na dzień osiągnięcia wieku wcześniejszej emerytury, tj. 24 lutego 2006 r. Odwołująca w 2021 r. wniosła do organu rentowego wniosek o ponownie przeliczenie wysokości świadczenia emerytalnego-rentowego, który został uwzględniony, a do ponownego obliczenia wysokości świadczenia decyzją z dnia 21 maja 2021 r. została przyjęta kwota bazowa w wysokości 1909,03 zł. Odwołująca zarzuciła organowi rentowemu błędne wyliczenie świadczenia emerytalnego poprzez błędnie przyjętą kwotę bazową. Zdaniem odwołującej organ rentowy powinien zastosować aktualną kwotę bazową w wysokości 1.977,20 zł obowiązującą na dzień 3 marca 2006 r. w chwili przyznania emerytury wcześniejszej. Ponadto odwołująca zarzuciła organowi rentowemu, w związku z zastosowaniem niewłaściwej kwoty bazowej - naruszenie art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej, co uprawnia odwołującą do uzyskania wyrównania nieprawidłowo ustalonej i wypłaconej emerytury od stycznia 2018 r. (odwołanie, k. 24-26 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy wskazał, że wysokość świadczenia emerytalnego została ustalona w oparciu o obowiązujące wówczas przepisy, tj. do wyliczenia wysokości emerytur organ rentowy przyjął podstawę wymiaru emerytury ustalonej dla potrzeb świadczenia przedemerytalnego, tj. przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z lat 1989-1998, wskaźnik wysokości wymiaru wyniósł 142,51% oraz zastosowano kwotę bazową w wysokości 1.829,24 zł. Następnie, po uwzględnieniu dodatkowego składnika wynagrodzenia, organ rentowy powiększył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru do 154,17%. Organ rentowy po złożeniu przez ubezpieczoną wniosku o ponownie obliczenie wysokości świadczenia emerytalno-rentowego, zaskarżoną decyzją z dnia 21 maja 2021 r. w oparciu o uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2006 r. sygn. akt II UZP 9/06, do wyliczenia wysokości przyjął te same zarobki z tego samego okresu, z którego wyliczono podstawę wymiaru emerytury dla potrzeb świadczenia przedemerytalnego oraz kwotę bazową obowiązującą na dzień 24 lutego 2006 r. w wysokości 1.909,03 zł. Organ rentowny wskazał również, że zostało dokonane wyrównanie świadczenia zgodnie z art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek (odpowiedź na odwołanie, k. 17-17v. a.s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona E. T., urodzona dnia (...), na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 7 kwietnia 2004 r. znak: (...) w okresie od dnia 1 marca 2004 r. do dnia 24 lutego 2006 r. pobierała świadczenie przedemerytalne. W celu ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego organ rentowy ustalił wysokość emerytury ubezpieczonej. Do obliczenia przyjęto zarobki z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od stycznia 1989 do grudnia 1998 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 142,51 %. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 29 lat i 3 miesiące okresów składkowych. Obliczenie podstawy wymiaru świadczenia i jego wysokości nastąpiło przy zastosowaniu kwoty bazowej, wynoszącej 1.829,24 zł. Wysokość emerytury została obliczona w następujący sposób: $24\% \times 1.829,24 \text{ zł} = 439,02 \text{ zł}$, $(351 \times 3\%) : 12 \times 2.606,85 \text{ zł} = 991,39 \text{ zł}$. Razem świadczenie do wypłaty wyniosło 1.472,90 zł (decyzja ZUS z 7 kwietnia 2004 r. – akta ZUS).

W dniu 16 lutego 2006 roku ubezpieczona złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę wcześniejszą (bezsporne).

Po rozpoznaniu powyższego wniosku, organ rentowy na mocy decyzji z dnia 3 marca 2006 r., znak: (...) (...), na podstawie art. 29 w zw. z art. 46 ustawy emerytalnej przyznał ubezpieczonej prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 24 lutego 2006 r., tj. od miesiąca, w którym ubezpieczona osiągnęła wiek uprawniający do wcześniejszej emerytury. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto te same parametry, które uwzględniono przy ustaleniu wysokości świadczenia przedemerytalnego, tj. zarobki z 10 kolejnych lat kalendarzowych od stycznia 1989 do grudnia 1998 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 142,51 %. oraz kwotę bazową, wynoszącą 1.829,24 zł. W dniu 28 kwietnia 2006 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję na podstawie wniosku odwołującej z 25 kwietnia 2006 r. o uwzględnienie w podstawie wymiaru dodatkowego składnika wynagrodzenia. Mocą w/w decyzji organ rentowy ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia na 154,27 %. Obliczenie świadczenia emerytalnego zostało dokonane zostało za pomocą niniejszego wzoru: $24\% \times 1.829,24 = 439,02 \text{ zł}$, $(351 \times 1,3\%) : 12 \times 2.821,97 \text{ zł} = 1.073,20 \text{ zł}$. Łącznie wysokość świadczenia wyniosła 1.558,22 zł, przy czym od dnia 1 marca 2006 r. emerytura podlegała waloryzacji i wyniosła 1 654,83 zł (decyzja ZUS z dnia 3 marca 2006 r. i z dnia 28 kwietnia 2006 r. – akta ZUS).

W dniu 4 stycznia 2021 r. E. T. złożyła w ZUS wniosek o ponowne przeliczenie wysokości świadczenia emerytalno-rentowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. po rozpoznaniu powyższego wniosku zaskarżoną decyzją z dnia 21 maja 2021 r. znak: (...) (...) w oparciu o uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 20.07.2006 r. sygn. akt II UZP 9/06 do wyliczenia wysokości emerytury przyjął te same zarobki i z tego samego okresu z którego wyliczono podstawę wymiaru emerytury dla potrzeb świadczenia przedemerytalnego, tj. zarobki z lat 1989-1998, oraz kwotę bazową obowiązującą na dzień przyznania prawa do świadczenia 24.02.2021 r. w wysokości 1.909,03 zł. Wyrównanie

wypłaty nastąpiło od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek (wniosek o ponowne obliczenie świadczenia z 4 stycznia 2021 r., decyzja ZUS z dnia 21 maja 2021 r. – akta ZUS).

Ubezpieczona w dniu 24 czerwca 2021 r. wniosła do Sądu odwołanie od w/w decyzji (odwołanie, k. 24-26 a.s.).

Powyższy stan faktyczny, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, pomocniczo również na aktach sprawy o sygn. akt VII U 1762/15, toczącej się pomiędzy E. T. i Zakładem Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., jak również w aktach organu rentowego. Zdaniem Sądu, dokumenty w zakresie, w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Przy tym zaznaczenia wymaga, że stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny, a strony różniły się wyłącznie, co do oceny prawnej przepisów prawa materialnego, mających zastosowanie w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie E. T. było niezasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że istotny dla rozstrzygnięcia stan faktyczny sprawy jest niesporny, a jej istota sprowadza się do rozstrzygnięcia, czy w ustalonym stanie faktycznym zawarte w odwołaniu żądanie ponownego przeliczenia wysokości emerytury wcześniejszej od nowej kwoty bazowej, tj. obowiązującej na dzień 3.03.2006 r. jest uzasadnione. W realiach rozpoznawanej sprawy, Sąd Okręgowy zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego, zaprezentowanym w odpowiedzi na odwołanie z dnia 26 lipca 2021 r. i kolejnych pismach składanych w toku postępowania wyjaśniającego.

Zgodnie z treścią art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1251) podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi:

- 1) podstawa wymiaru renty - w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5, albo
- 2) podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15.

Zgodnie z ust. 2 przepis ust. 1 pkt. 1 stosuje się przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury.

Ponadto, stosownie do treści art. 21 ust. 3 ustawy emerytalnej podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej pobierała świadczenie przedemerytalne na podstawie przepisów o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, stanowi podstawa wymiaru emerytury przyjęta do ustalenia świadczenia przede mentalnego - w wysokości uwzględniającej wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do świadczenia przedemerytalnego albo podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15.

W myśl art. 100 ust. 1, prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Na kanwie uchwały składu 7 sędziów z dnia 20 lipca 2006 r. (II UZP 9/06) Sąd Najwyższy przesądził, iż podstawa wymiaru emerytury ubezpieczonego, który wcześniej miał ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy lub świadczenia przedemerytalnego, może być ustalona na nowo w myśl art. 15 w związku z art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych także wówczas, gdy do jej obliczenia ma być przyjęta podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne w tej samej wysokości i z tego samego okresu, które zostały uwzględnione przy ustalaniu podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy lub świadczenia emerytalnego.

W niniejszej sprawie przedmiotem sporu pozostawało ustalenie wysokości emerytury odwołującego, a w szczególności kwestia przyjęcia odpowiedniej kwoty bazowej, obowiązującej na dzień przyznania ubezpieczonej prawa do wcześniejszej emerytury.

W wyniku analizy treści odwołania, Sąd Okręgowy nie stwierdził jednak nieprawidłowości w obliczeniu wysokości świadczenia przez organ rentowy. Wskazać bowiem należy, że decyzją z dnia 3 marca 2006 r., znak: (...) (...), na podstawie art. 29 w zw. z art. 46 ustawy emerytalnej przyznał ubezpieczonej prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 24 lutego 2006 r. W dniu 24 lutego 2006 r. ubezpieczona ukończyła 55 lat oraz udokumentowała 20 lat okresów składowych i nieskładkowych.

Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto te same parametry, które uwzględniono przy ustaleniu wysokości świadczenia przedemerytalnego, tj. zarobki z 10 kolejnych lat kalendarzowych od stycznia 1989 do grudnia 1998 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 142,51 %. oraz kwotę bazową, wynoszącą 1.829,24 zł. W dniu 28 kwietnia 2006 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję na podstawie wniosku odwołującej z 25 kwietnia 2006 r. o uwzględnienie w podstawie wymiaru dodatkowego składnika wynagrodzenia. Mocą w/w decyzji organ rentowy ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia na 154,27 %. Obliczenie świadczenia emerytalnego zostało dokonane za pomocą niniejszego wzoru: $24\% \times 1.829,24 = 439,02 \text{ zł}$, $(351 \times 1,3\%) : 12 \times 2.821,97 \text{ zł} = 1.073,20 \text{ zł}$. Łącznie wysokość świadczenia wyniosła 1.558,22 zł, przy czym od dnia 1 marca 2006 r. emerytura podlegała waloryzacji i wyniosła 1.654,83 zł.

Decyzją z dnia 21 maja 2021 r., na żądanie ubezpieczonej, organ rentowy w oparciu o uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2006 r. sygn. Akt IIUZP 9/06 do wyliczenia wysokości emerytury przyjął te same zarobki i z tego samego okresu z którego wyliczono podstawę wymiaru emerytury dla potrzeb świadczenia przedemerytalnego, tj. zarobki z lat 1989-1998, oraz kwotę bazową obowiązującą na dzień przyznania prawa do świadczenia 24.02.2021 r. w wysokości 1.909,03 zł.

Ubezpieczona w odwołaniu wniesionym dniu 24 czerwca 2021 r. zakwestionowała jedynie kwotę bazową przyjętą przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych i wyliczoną w oparciu o tę kwotę emeryturę.

W myśl art. 100 ust. 1 ustawy emerytalnej, prawo do wcześniejszej emerytury ubezpieczona nabyła z dniem spełnienia wszystkich warunków, przy czym warunek osiągnięcia 55 roku życia został przez nią spełniony z dniem 24 lutego 2006 r.

Błędny jest więc twierdzenie odwołującej, że prawo do wcześniejszej emerytury nabyła ona z dniem wydania decyzji przez organ rentowy tj. 3 marca 2006 r. Decyzja organu bowiem stanowiła jedynie potwierdzenie spełnienia wymaganych przesłanek przyznania wcześniejszej emerytury z dniem 24 lutego 2006 r. Na dzień 24 lutego 2006 r., zgodnie z komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 11 lutego 2005 r. zamieszczonym w Monitorze Polskim Nr 10, poz. 206 z 21 lutego 2005 r., kwota bazowa za 2004 rok wyniosła 1.903,03 zł i miała ona zastosowanie do świadczeń emerytalnych przyznanych od 1 marca 2005 r. Nie będzie miała zatem zastosowania kwota bazowa ogłoszona w Monitorze Polskim Nr 12 poz. 160 z 20 lutego 2006 r. w wysokości 1.977,20 zł, bowiem obowiązywała ona dopiero od dnia 1 marca 2006 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie E. T. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 21 maja 2021 r., znak: (...) (...) nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.